

خرافات دربار شاه سلطان حسین

۳۰ خرداد ۱۳۹۳ ساعت ۱۹:۰۸

این انتخاب در واقع نشان دهنده علاقه آن قوم به منفعت جویی، لذت پرستی و تن‌آسایی بود. او شخصی بود که در انزوای حرم بزرگ شده بود، سواد نداشت و از آمادگی لازم برای اداره کشور برخوردار نبود.

مشهور است شاه سلیمان به درباریان خویش گفته بود اگر طالب آسایش هستند بعد از وی پسرش حسین میرزا را به سلطنت بردارند و اگر جویای تعالی و افتخار هستند میرزا مرتضی پسر دیگرش را بر تخت بنشانند. امرای راحت طلب هم که یک پادشاه ضعیف بیشتر از یک فرمانروای سلحشور باب طبع آنها بود در انتخاب حسین میرزا که ارشد نیز بود تردید نکردند و او را با نام شاه سلطان حسین بر اورنگ فرمانروایی نشانند. این انتخاب در واقع نشان دهنده علاقه آن قوم به منفعت جویی، لذت پرستی و تن‌آسایی بود. او شخصی بود که در انزوای حرم بزرگ شده بود، سواد نداشت و از آمادگی لازم برای اداره کشور برخوردار نبود.

در زمان شاه سلطان حسین نیز نفوذ منجمین در دربار و افراط و خرابکاری آن‌ها در امور درباری و کشوری، به وضوح مشاهده شده است. آورده‌اند: «تمام مشغولیت شاه سلطان حسین در زمان حکومتش این بود که به جای سپهسالاران افرادی چون منجمان، حکیمان و ملایان را به دور خود نشاند و درباره مسائل بسیار جزئی و پیش پا افتاده به بحث بپردازند. مثلاً در غیرموقع فصل سال، برای شاه خربزه می‌آوردند. این جماعت تشکیل جلسه می‌دادند و حکیم‌باشی بر روی سرد و گرم بودن یا قابض و مسهل بودن آن نظر می‌داد و منجم هم برای قاچ کردن و خوردن خربزه اسطرلاب می‌انداخت و مورد ساعت سعد و نحس را مطرح می‌کرد و بعد ملاها باید فتوا می‌دادند که این خربزه پاک شرعی است یا خیر؟ و بخورد یا خیر؟ پس از این نظریه چند دعا قبل از خوردن بخوانند و سایر جزئیات در خصوص چگونگی آوردن خربزه و در کدام سینی و ظرف و با چه کاردی قاچ شود نیز آن‌ها نظر می‌دادند.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۲۵۴۳/خرافات-دربار-سلطان-شاه-دربار-خرافات/۲۲۵۴۳>